

1) Článok 15 Ôsmej smernice Rady 84/253/EHS z 10. apríla 1984 o požiadavkách kladených na osoby oprávnené vykonávať povinný audit účtovných dokladov, vychádzajúcej z článku 54 ods. 3 písm. g) Zmluvy umožňuje všetkým členským štátom udeliť oprávnenia osobám, ktoré spĺňajú podmienky uvedené v tomto článku, to jest tým osobám, ktoré sú spôsobilé v príslušnom členskom štáte vykonávať povinný audit účtovných dokladov uvedených v článku 1 odseku 1 a ktoré ho vykonávali až do dátumu uvedenia v tomto článku 15 bez toho, aby predtým museli zložiť skúšku odbornej spôsobilosti.

Tento článok však bráni tomu, aby členský štát využil tam uvedenú možnosť po uplynutí jednoročnej lehoty, ktorá začala plynúť odo dňa nadobudnutia účinnosti vnútroštátnej právnej úpravy preberajúcej túto smernicu, pričom posledným dňom musí byť každým prípade 1. január 1990.

2) Článok 11 Ôsmej smernice 84/253 umožňuje hostovskému členskému štátu udeliť oprávnenia na výkon povinného auditu účtovných dokladov odborníkom, ktorým bolo oprávnenie udelené už v inom členskom štáte, bez toho, aby museli zložiť skúšku odbornej spôsobilosti, ak príslušné orgány tohto hostovského členského štátu v súlade s touto smernicou pokladajú ich spôsobilosť za rovnocennú s tou, ktorá je požadovaná vnútroštátnou právnou úpravou ich štátu.

(¹) Ú. v. ES C 289 z 13.10.2001

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(veľká komora)

z 5. októbra 2004

v spojených veciach C-397/01 až C-403/01 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Arbeitsgericht Lörrach): Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) proti Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV (¹)

(Sociálna politika — Ochrana bezpečnosti a zdravia pracovníkov — Smernica 93/104/ES — Oblasť pôsobnosti — Asistenti-záchranári, ktorí v rámci záchranej služby vykonávajúcej u Deutsches Rotes Kreuz sprevádzajú záchranné vozidlá — Význam pojmu „cestná doprava“ — Maximálny týždenný pracovný čas — Zásada — Priamy účinok — Odchylná úprava — Podmienky)

(2004/C 300/03)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

V spojených veciach C-397/01 až C-403/01, predmetom ktorých je návrh podaný 12. októbra 2001 Súdnemu dvoru v

súlade s článkom 234 ES rozhodnutím Arbeitsgericht Lörrach z 26. septembra 2001 na začatie konania o prejudiciálnej otázke, ktorá vyplynula zo sporu prejednávaneho pred týmto vnútroštátnym súdom medzi Bernhard Pfeiffer (C-397/01), Wilhelm Roith (C-398/01), Albert Süß (C-399/01), Michael Winter (C-400/01), Klaus Nestvogel (C-401/01), Roswitha Zeller (C-402/01), Matthias Döbele (C-403/01) a Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Waldshut eV, Súdny dvor (veľká komora), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia R. Schintgen (spravodajca), F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr a K. Lenaerts, generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, tajomník: H. von Holstein, zástupca súdneho tajomníka, vyhlásil dňa 5. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) a) Článok 2 smernice Rady 89/391/EHS zo dňa 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci a článok 1 odsek 3 smernice Rady 93/104/ES zo dňa 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času treba vykladať v tom zmysle, že činnosť asistentov – záchranárov vykonávaná v rámci záchranej služby, ktorá je predmetom konania pred vnútroštátnym súdom, patrí do oblasti pôsobnosti tejto smernice.

b) Pojem „cestná doprava“ v zmysle článku 1 odsek 3 smernice 93/104 treba vykladať tak, že sa nevzťahuje na činnosť záchranej služby, aj keď táto činnosť čiastočne spočíva v použití vozidla a v sprevádzaní pacienta pri preprave do nemocnice.

2) Článok 18 odsek 1 písmeno b) bod i) prvú odrážku smernice 93/104 treba vykladať tak, že prekročenie maximálnej dĺžky týždenného pracovného času 48 hodín, uvedenej v článku 6 smernice je platné, len pri udelení výslovného a slobodného súhlasu zo strany jednotlivého zamestnanca. Z tohto hľadiska nepostačuje, že pracovná zmluva dotknutého zamestnanca odkazuje na kolektívnu zmluvu, ktorá umožňuje takéto prekročenie.

3) článok 6 bod 2 smernice 93/104 treba vykladať tak, že za okolností, ktoré sú predmetom konania pred vnútroštátnym súdom, zabránuje členskému štátu prijať právnu úpravu, ktorá umožňuje pri pracovnej pohotovosti („Arbeitsbereitschaft“) vykonávanej asistentmi – záchranármi v rámci záchranej služby u organizácie akou je Deutsches Rotes Kreuz, prípadne prostredníctvom kolektívnej zmluvy alebo podnikovej dohody uzatvorenej na základe kolektívnej zmluvy, prekročiť maximálny týždenný čas v dĺžke 48 hodín stanovený v tomto ustanovení;

— toto ustanovenie spĺňa všetky predpoklady na to, aby vyvolalo priame účinky;

— vnútroštátny súd vo vnútroštátnom spore zahájenom výhradne medzi subjektami súkromného práva, musí pri použití ustanovení vnútroštátneho práva vydaných na splnenie povinností ustanovených v smernici, zohľadniť vnútroštátne právo ako celok a vykladať ho extenzívne s ohľadom na znenie a účel smernice, aby dospel k záveru, ktorý je v súlade s cieľom sledovaným smernicou. Vo vnútroštátnom spore musí súd, ktorý položil otázku, urobiť všetko, čo je v jeho právomoci, aby zabránil prekročeniu maximálneho týždenného pracovného času stanoveného v článku 6 bod 2 smernice 93/104 na 48 hodín.

(¹) Ú. v. ES C 3 z 5.1.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(plenárne zasadnutie)

z 5. októbra 2004

vo veci C-475/01: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Neplnenie povinnosti členským štátom — Porušenie článku 90 prvý odsek ES — Spotrebné dane na etanol a alkoholické nápoje — Uplatňovanie nižšej sadzby dane na ouzo ako na iné alkoholické nápoje — Súlad tejto dane so smernicou, ktorá nebola napadnutá v lehote stanovenej v článku 230 ES)

(2004/C 300/04)

(Jazyk konania: gréčtina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-475/01, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnení zástupcovia: E. Traversa a M. Condou Durande), ktorú v konaní podporuje Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (splnomocnený zástupca: K. Manji), proti Helénskej republike (splnomocnení zástupcovia: A. Samoni Rantou a P. Mylonopoulos), predmetom ktorej je žaloba o neplnenie povinnosti členským štátom podľa článku 226 ES, podaná 6. decembra 2001, Súdny dvor (plenárne zasadnutie), v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet a J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia: R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric a S. von Bahr (spravodajca), generálny advokát: A. Tizzano, tajomník: L. Hewlett, hlavný referent, vyhlásil dňa 5. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

1) Žaloba sa zamieta.

2) Komisia Európskych spoločenstiev je povinná nahradiť trovy konania.

3) Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nemá právo na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. ES C 68 zo 16.3.2002

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

zo 14. októbra 2004

vo veci C-36/02 (návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podaný Bundesverwaltungsgericht): Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn (¹)

(Sloboda poskytovania služieb — Voľný pohyb tovaru — Obmedzenia — Verejný poriadok — Ľudská dôstojnosť — Ochrana základných hodnôt ustanovených vnútroštátnou ústavou — „Hry na zabíjanie“)

(2004/C 300/05)

(Jazyk konania: nemčina)

(Predbežné znenie; konečné znenie bude uverejnené v „Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora“)

Vo veci C-36/02, predmetom ktorej je návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke podľa článku 234 ES, rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) z 24. októbra 2001, podaný Súdnemu dvoru dňa 12. februára 2002 vo veci Omega Spielhallen- und Automatenaufstellungs-GmbH proti Oberbürgermeisterin der Bundesstadt Bonn, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda P. Jann, sudcovia: R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a S. von Bahr, A. Rosas (spravodajca), generálna advokátka: C. Stix-Hackl, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil dňa 14. októbra 2004 rozsudok, ktorého výrok znie:

Právo Spoločenstva nebráni tomu, aby hospodárska činnosť spočívajúca v obchodnom prevádzkovaní hier simulujúcich akty zabíjania bola predmetom vnútroštátneho opatrenia o zákaze prijatého z dôvodov ochrany verejného poriadku vzhľadom na skutočnosť, že táto činnosť zasahuje ľudskú dôstojnosť.

(¹) Ú. v. ES C 109 zo 4.5.2002